

bevise, giver man her handlende og Fabrikanter ved Indførsel fra Udlandet en saadan, som man imidlertid ikke vil indrømme de Købere, der ikke ere handlende. Da Flertallet imidlertid kun er gaaet med til at foreslaa § 4, 1ste Punktum strøget for at indkomme Mindretallet, har det ment, at man ved at bibeholde § 9, 1ste Punktum, vilde lette de Vaand, man har lagt paa de handelndes og Fabrikanternes indbyrdes Omsætning.

Med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget eller Flertallet, og som endnu ikke ere nævnte i det foregaaende, da ere de allerfleste rene Redaktionsændringer, tilbørlig som Følge af Udsettelsen af § 4. Dette gælder om Ændringsforslagene Nr. 3, 7, 8, 9, 20, 21, 23, 35, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 47, 48 og 49.

Uagtet Flertallet i Udvalget i Fjor foreslog at Afkald paa Garantidokumentet ved Markfrøhandel skulde ske „skriftlig“, er Udvalget dog enedes om (Ændringsforslag Nr. 2) at dette Ord burde udgaa som unødvendigt, idet det formentlig kan overlades til Sælgeren, paa hvilken Maade han vil sikre sig at Afkaldet er givet.

Ændringsforslag 10 er foreslaaet for at præcisere de paaagældende Bestemmelser nøjere.

Flertallets Ændringsforslag Nr. 34 gaar ud paa, at Underjøgelse af udtagne Prøver i Henhold til Lovforslaget kunne henvises til et eller flere analytiske kemiske Laboratorier, som Landbrugsministeriet træffer Overenskomst med. Man anser det ikke for rigtigt at indskrænke sig til et enkelt, saaledes som i Lovforslaget foreslaaet.

Flertallets Ændringsforslag Nr. 44 gaar ud paa at fastsætte en hederste Tidsfrist for Bølgiftskendelsens Afgivelse, idet det maa erkendes, at det er i begge Parters Interesse, at Bølgiftsagerne afgøres skriftligt uden unødvendig Forhørelse. Naar man foreslaar en Tidsfrist af 4 Uger fra Bølgiftsmændenes (Opmandens) Udnævnelse, mener man at have givet et passende Tidrum til, at en Kendelse kan foreligge.

Endelig foreslaar Udvalget Fristen for Lovens Ikrafttræden udsat til 1ste Januar 1898, idet den i Lovforslaget foreslaaede Tid formentlig er for nærliggende et Tidspunkt.

Minidretallet har ikke, for saa vidt angaar Foderstoffer, Sædeforn og Markfrø, kunnet naa til Erkendelsen af, at der foreligger nogen Nødvendighed for ved Lovgivning at regulere Handelen med disse Varer. Handel med Foderstoffer er nemlig her i Landet ad Frivillighedens Vej ordnet paa en saadan Maade, at Trangen til hderligere Betryggelse ikke er større, end at den meget let og ad den naturligeste Vej kan afhjælpes ved, at Landbostandens Organisationer træde vejledende og hjælpende til ved Indkøb af disse Varer. Med Hensyn til Handel med Sædeforn og Markfrø er der, hvad ogsaa Flertallet erkender, i det hele og store her i Landet efterhaanden skabt saa gode og betryggende Forhold, at der endnu mindre er Anledning til at træffe Bestemmelser, som besværliggøre Handelen hermed.

Man maa derhos hævde, at det vil være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt paa disse Omraader at give saa faste og bestemte Lovgivningsregler, at disse ville kunne føre til en virkelig Betryggelse, idet det maa erkendes, at en Analyse, kemisk eller mikroskopisk, for disse Varers Bedkommende ikke kan føre til et endog blot tilnærmelsesvis eksakt Resultat. Men naar dette er Tilfældet, vil Loven ikke kunne fordre, at Salg skal ske paa Grundlag af Garanti efter Analyse, og naar denne Fordring ikke kan opstilles, hvilket ogsaa for Foderstoffers Bedkommende fuldtud indrømmes af Flertallet, er den Betryggelse, Loven kan give, ikke af synderlig Værdi.

Langt snarere antager man, at en den daglige Omsætning saa generende Lov som den foreslaaede, der tillige paa Grund af Analysernes Usikkerhed vil kunne udsætte Sælgeren for ubegrundet Mistanke, vil bevirke, at mangan hæderlig og samvittighedsfuld Købmand vil føle sig opfordret til at trække sig tilbage fra Forretningen med de anførte Artikler, hvilket aabenbart vil være til Skade for Forbrugerne.

England er da ogsaa det eneste Land, hvor man har fundet Anledning til at træffe Lovgivningsregler angaaende Handelen med Foderstoffer, medens der med Hensyn til Handelen med Sædeforn og Markfrø intet-